

la veu

de Benicarló
de Benicarló

En busca de la depuradora amb llicència ambiental perduda

Troben una bomba de la Guerra Civil

En busca de la depuradora amb llicència ambiental perduda

text REDACCIÓ

La guerra dels papers perduts de la depuradora arriba a Benicarló. Per una banda els regidors del Bloc denuncien que la depuradora no té llicència ambiental. Ho fan basant-se en la publicació apareguda en el DOGV, del passat mes d'abril, en la qual es denega la declaració d'impacte ambiental per no complir una sèrie de requisits. Per l'altra, Els del PP surten a la setmana següent per a desmentir-ho, esgrimint l'autorització ambiental, datada en el 2010. Tot i assegurar que el que ha publicat ara el DOGV, sobre la nostra depuradora, és del 2008. I asseguren que l'administració autonòmica té aquestes coses, que si es publica quatre anys després, tampoc passa res.

EL DETONANT: LA DENÚNCIA DEL BLOC

La conselleria de Medi ambient ha denegat l'informe d'impacte ambiental sol·licitat per a l'EDAR de Benicarló. Ho ha fet tenint en compte que les instal·lacions necessiten ocupar els terrenys de l'antic abocador, que encara no ha estat clausurat malgrat que ja no s'utilitza. Les obres, que es troben paralitzades per falta de pagament de la Generalitat Valenciana a l'empresa adjudicatària, van començar el passat any en la partida Villaperdiu. Joan Manel Ferrer, portaveu del Bloc per Benicarló, va recordar que la infraestructura "ha d'ocupar dues finques per la seua magnitud: una d'ella és d'ús agrícola i no hi ha problema. L'altra està ocupada per l'antic abocador, que encara no ha

estat clausurat". El Pla Especial de Reserva de Sòl ha estat "com va publicar el DOGV el passat 26 d'abril, informa desfavorablement, perquè es tracta d'un abocador i cal redactar un projecte de clausura del mateix, que contemple aspectes com els lixiviats i l'emissió de gasos", va recordar Ferrer. En concret l'informe de l'administració autonòmica detalla que la parcel·la ocupada per l'abocador no controlat ocupa una superfície de 29.600 metres quadrats. L'activitat prevista de l'Edar en ella està supeditada "al cessament dels usos d'actuals en l'àmbit" proposat per a la depuradora.

Conselleria en el seu informe també posa una sèrie de condicionaments per al desenvolupament de la infraestructura, com que es mantinguen els valors ecològics de la zona, limítrof amb la Rambla de Cervera. A més, ha d'obtenir-se també l'informe "de l'estudi d'integració paisatgística" i el preceptiu de la conselleria de Cultura per les implicacions que els terrenys pogueren tenir amb la llei de Patrimoni Valencià. En qualsevol cas, la resolució emesa ara recorda que, de moment, "queda autoritzat només l'ús en la parcel·la PID 2", que és en la qual han començat les obres. Ferrer va lamentar aquestes notícies "que retardaran encara més la construcció de la depuradora" malgrat que, va recordar, "tenim pendent de resolució una denúncia d'Europa per no tenir encara la depuradora en funcionament". L'incompliment de la normativa europea es fa, va puntualitzar l'edil nacionalista, malgrat que "ja l'hem pagat diverses vegades". És per això que va exigir a l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, "que es posen a treballar com més prompte per a solucionar aquest tema".

Ciència, conforme a l'article 11 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, modificada per la Llei 5/2007, de 9 de febrer, sobre la conformitat del projecte amb la normativa de protecció del patrimoni cultural. En el cas que l'informe resulte desfavorable, també s'hi ha d'entendre esta declaració d'impacte ambiental.

Condicionants per al desplegament del projecte:

5. L'ús de reserva de sòl per a instal·lació d'EDAR en la parcel·la PID 1 queda supeditat a l'informe favorable del servici competent en avaluació ambiental, per mitjà de la formulació d'una resolució complementària, després d'haver fet la clausura definitiva de l'abocador, amb l'autorització preceptiva de l'òrgan competent en matèria de residus, i l'avaluació dels informes ambientals durant la fase postclausura (anàlisi i control dels lixiviats de l'abocador, dels gasos generats i de les aigües subterrànies dels voltants), tot això d'acord amb el que estableix el Reial Decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus per mitjà de dipòsit en abocador. Fins al moment d'esta resolució complementària, queda autoritzat només l'ús en la parcel·la PID 2.

6. Es mantindran intactes les riberes de la rambla de Cervera, donades les seues característiques ambientals, que n'han motivat la classificació com a sòl forestal i en les quals s'han detectat diversos hàbitats.

7. Vistos els valors ambientals de la rambla de Cervera, el caràcter torrencial de les precipitacions i la proximitat de la carretera, les rases recorreran al sud de la parcel·la, s'evitarà traçar-les pel llit i s'aprofitarà l'àrea antropitzada pròxima a la carretera. Només en cas de demostrada impossibilitat, es traçaran seguint els camins existents al marge de la rambla de Cervera.

ción y Ciencia, conforme al artículo 11 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, modificada por la Ley 5/2007, de 9 de febrero, acerca de la conformidad del proyecto con la normativa de protección del patrimonio cultural. En el supuesto de que el informe resultara desfavorable, así deberá entenderse esta declaración de impacto ambiental.

Condicionantes para el desarrollo del proyecto:
5. El uso de reserva de suelo para instalación de EDAR en la parcela PID 1 queda supeditado al informe favorable del servicio competente en evaluación ambiental, mediante la formulación de una resolución complementaria, tras procederse a la clausura definitiva de la depuradora, con la autorización preceptiva del órgano competente en materia de residuos, y la evaluación de los informes ambientales durante la fase postclausura (análisis y control de los lixiviados del vertedero y de las aguas subterráneas en las inmediaciones), todo ello conforme a lo establecido en el Real Decreto 1481/2001, de 27 de diciembre, por el que se regula la eliminación de residuos mediante depósito en vertedero. Hasta el momento de esta resolución complementaria, queda autorizado sólo el uso en la parcela PID 2.

6. Se mantendrán intactas las riberas de la rambla de Cervera, dadas sus características ambientales, que han motivado su clasificación como suelo forestal y en las que se han detectado diversos hábitats.

7. Vistos los valores ambientales de la rambla de Cervera, el carácter torrencial de las precipitaciones y la proximidad de la carretera, las rases discurrirán al sur de la parcela, evitarán trazarse por el lecho y se aprovechará el área antropizada próxima a la carretera. Sólo en caso de demostrada imposibilidad, se trazarán siguiendo los caminos existentes al margen de la rambla de Cervera.

ve de la pàgina anterior**LA CONTESTACIÓ POPULAR**

El regidor d'Urbanisme, Pedro López, va explicar que "nosaltres ja tenim el projecte redactat per Vaersa per a la clausura de l'abocador. El problema és que el cost l'hem d'assumir nosaltres". L'edil va detallar que acomplir amb l'estipulat en les condicions per aquests casos tindria un cost d'entre "un milió i mig i dos milions d'euros, una cosa que, evidentment, no podem sufragar nosaltres sols". És per això que des de l'equip de govern s'han iniciat converses per a "intentar cercar subvencions". Així, s'ha tramitat la sol·licitud per a mantenir una trobada amb Vicente Tejedo, director general de Qualitat Ambiental, al que se li plantejarà la problemàtica del municipi "i se li consultarà sobre possibles línies de subvencions" que permeten pagar el cost del segellat definitiu de l'abocador no controlat. En qualsevol cas, López va recordar que la decisió

de situar la depuradora en aqueixos terrenys "va ser del Bloc i PSPV quan governaven", desestimant els terrenys designat per a tal fi. El motiu que es va donar en aqueix moment és que estaven prop del nucli urbà, per sota dels dos quilòmetres de distància marcats per la llei per a aqueix tipus d'instal·lacions. "Ara nosaltres ho intentarem solucionar com puguem", va afirmar López.

I UNA ALTRA RESPOSTA... UNA SETMANA DESPRÉS

Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va mostrar dilluns en públic el document que demostra que la EDAR que s'està construint en la ciutat té la declaració d'impacte ambiental des del passat 10 de maig del 2010. Ho va fer per a desmentir les denúncies abocades pel portaveu del Bloc, Joan Manel Ferrer, qui va assegurar la passada setmana que conselleria havia denegat la declaració i que les obres havien començat sense els preceptius

papers. I és que la publicació d'una resolució en el DOGV el passat mes d'abril, així ho assegurava. L'alcalde es va encarregar de recordar que el document publicat "**porta data del 17 d'abril de 2008 i conselleria ho ha publicat uns quants anys després**", va puntualitzar. L'informe, efectivament "ressaltava una sèrie de faltes que l'ajuntament havia de resoldre, però ja es va fer en el seu moment, es va fer l'exposició al públic" del projecte i conselleria "va emetre l'informe favorable el 10 de maig de 2010". Domingo i López van manifestar el seu disgust pels titulars que va provocar la denúncia pública de l'edil nacionalista i per això li van sol·licitar "que demane disculpes públicament perquè no es poden dir falsedats i mentides". L'edil d'Urbanisme va arribar a qualificar les declaracions de Ferrer com "un descabello, ha aixecat la llebre sense mirar-se, si més no, l'informe. És escandalós". A més, els populars han recordat que el canvi d'emplaçament

ve de la pàgina anterior

de l'EDAR "es va fer quan ells tenien capacitat de govern".

**CONTRADICCIONS...
AMBIENTALS**

Encara així, en aquesta compareixença, tant el regidor com l'alcalde van oblidar fer referència que, justament, una de les condicions que ficava la pròpia conselleria per tirar endavant l'EDAR era el segellat de l'abocador. Així, còm és possible que s'otorgue la llicència si no està, encara, legalment clausurat? I és que sembla curiós, si més no contradictori, que per una banda s'esgrimisca una llicència ambiental, de fa uns anys i, per l'altra, l'alcalde, reconega que l'equip de govern està decidit a buscar els fons necessaris per a segellar definitivament l'antic abocador atès que sobre aquesta parcel·la ha de construir-se una part de la futura depuradora (?)

Tant és així que les últimes gestions van encaminades "a aconseguir que es faça amb fons europeus, com es va fer amb el de La Vall D'Uixó". Per això divendres passat Domingo va demanar al

senador Vicent Aparici que es posés en contacte amb la direcció general de Qualitat Ambiental del Ministeri d'Agricultura, Aigua i Medi ambient per a demanar una entrevista amb la directora general de Qualitat i Avaluació Ambiental, Guillermina Yanguas. L'objectiu de la trobada seria demanar que el segellat de l'abocador es pugui finançar amb fons

europeus, en lloc que es fes càrrec la Conselleria d'Agricultura, Aigua i Medi ambient. L'alcalde considera que aquesta seria una opció més viable tenint en compte la situació econòmica del Consell. Ara per ara, la construcció de l'EDAR no afecta els terrenys de l'abocador, tot i que la parcel·la està inclosa en el projecte de la depuradora.

SANT ISIDRE DESLLUIT

text NATÀLIA SANZ

Benicarló va celebrar dimarts la festivitat de Sant Isidre L'aurador rendint un tribut al treball que realitzen els agricultors de la ciutat a través dels productes que comercialitzen en el Mercat Municipal. El temple que agrupa els sabors que es conreen en les terres del terme municipal va acollir el lliurament del nou distintiu que vol reconèixer els diferents productes que s'obtenen d'ella. Així, des de dimarts els compradors del Mercat Municipal reconixeran els productes benicarlandos gràcies a la cartela que resa "Verdures de Benicarló, ciutat amb Denominació d'Origen", com va explicar l'edil d'Agricultura, Eduardo Arín. Aprofitant l'estirada de la carxofa que es conrea a Benicarló, que sí té aqueix distintiu, "els agricultors volen recordar que també produeixen altres verdures". De fet els propis venedors del mercat s'encarregaven fins al moment de retolar aquests productes de cara al públic "perquè la gent sempre prefereix el d'ací al de fora", van recordar.

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va puntualitzar que "tenim una horta rica i dinàmica i hem de potenciar el que és nostre". I una manera de fer-ho és el nou concurs que s'ha engegat a través de la web municipal d'agricultura en la qual "si ens envien una recepta, participaran

en el sorteig d'un cap de setmana en un parador". La iniciativa, va assegurar l'edil d'Agricultura, "segur que ens permet recuperar alguna recepta antiga", com la que es va cuinar a la vista del públic, amb creïlles roges i peix de les aigües benicarlandas. I és que Arín, a més dels distintius per a les verdures, va repartir els quals identifiquen al peix capturat per les barques benicarlandas. Aquesta és l'única celebració relacionada amb Sant Isidre que es va realitzar dimarts en la ciutat, ja que la cooperativa agrària Benihort, que és qui tradicionalment s'encarrega d'organitzar aquests festejos, decidia traslladar els actes al diumenge. El motiu no és altre que la greu situació econòmica que travessa el sector agrari i que ha obligat a celebrar la festivitat en un dia no laborable per a evitar perdre un dia de treball.

LA BANDA AL PALAU DE LES ARTS

text NATÀLIA SANZ foto PEPE PINTAT

Emmarcat dintre del cycle de concerts "Les bandes a les Arts" la banda de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" juntament amb "La Lírica de Silla" va actuar el passat 12 de maig en el prestigiós Auditori del Palau de les Arts Reina Sofia.

La Banda de Benicarló ha estat convidada a participar en aquest cycle essent prèviament seleccionada per la Conselleria de Governació entre el gran nombre de formacions que formen part de la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana.

És la primera vegada que s'organitza un cycle de concerts d'aquestes característiques on s'ofereix la possibilitat d'actuar

a les Bandes de Música en aquest recinte cultural de reconegut prestigi a nivell internacional, tot i això la Banda de Benicarló gaudeix de l'honor d'haver actuat ja l'any 2009 amb motiu del Dia de la Música Valenciana, essent l'única formació fins al moment que ho ha fet dues vegades.

Amb més de un centenar de músics a l'escenari i una gran quantitat de seguidors i acompanyants que es van desplaçar fins a València per a gaudir d'una excel·lent vesprada musical en un marc incomparable, la Banda de Benicarló dirigida per Pablo Anglés va interpretar un repertori exigent format per la marxa mora Al-faaris del mateix director Pablo Anglés, Rituals i Danses d'Algemesí d'Amando Blanquer Ponsoda i finalment, Cantus Laetus de David R. Gillingham que va ser reconegut pels nombrosos i incessants aplaudiments de tot el públic assistent.

ASSEMBLEA AL COROMINES CONTRA LES RETALLADES

text i foto REDACCIÓ

Dimecres passat es va celebrar a la sala d'actes de l'IES Joan Coromines una multitudinària assemblea de pares, mares, alumnes i professorat per tractar de prendre alguna mesura organitzativa de cara a la situació en què es trobarà l'ensenyament públic el proper curs. Hom va comentar la impossibilitat de posar fins a 35 alumnes en les aules d'ESO i 42 en les de batxillerat, les complicades condicions acadèmiques que suposarà treballar amb tants xiquets a l'aula, l'augment d'hores lectives del professorat que conduirà a la desaparició d'un important nombre de llocs de treball de professorat interí, la més que previsible desaparició de programes de suport per als alumnes amb necessitats educatives especials, la situació econòmica de les famílies que tindran problemes per poder fins i tot accedir al material escolar imprescindible com els llibres de text o la convocatòria de vaga feta pels sindicats.

El debat va estar animat i es va arribar, si més no, a l'acord de fer arribar al ple de l'Ajuntament de Benicarló un escrit de protesta per recordar als representants locals dels partits

polítics que han estat precisament els partits que ells representen –aquells partits que han tingut opcions de legislar, d'invertir els diners de tots els ciutadans- qui ens han dut a aquesta situació.

I'IES Ramon Cid de Benicarló segueix reivindicant

text IES RAMON CID

I'IES Ramon Cid de Benicarló segueix reivindicant cada dijous a les 12h la seua repulsa per les retallades que els serveis socials en general, i l'educació en concret, pateix com a resultat de la mala gestió dels nostres governants.

Tot i ser conscients de la situació que es viu no considerem com una possibilitat que els drets socials dels ciutadans i

ciutadanes es vegem mermats com a resultat de la nefasta política dels qui no es retallen res, i menys quan es segueixen dilapidant diners o aquests es dediquen a salvar causes que ens han dut a aquesta situació. En el nostre jovent està el futur i s'ha de procurar que la seva formació siga de la millor qualitat possible per a que les seves possibilitats professionals siguen també les millors, i mentres el nostre govern no entenga aquesta realitat, seguirem manifestant el nostre rebg a les seves mesures.

L'AJUNTAMENT NO VOL ENDERROCAR UNA VIVENDA A SURRACH

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló treballa per a buscar la solució a la sentència que obliga a demoure un habitatge en la partida Surrach per una il·legalitat urbanística. “La intenció de l'ajuntament és no demoure cap casa”, va assegurar l'edil d'Urbanisme, Pedro López.

La sentència del jutjat penal de Vinaròs, obligava a demoure l'habitatge situat en la partida Surrach, qualificada com a sòl no urbanitzable en l'actual Pla General d'Ordenació Urbana. No obstant això, com va recordar l'edil d'Urbanisme, “l'ajuntament de Benicarló està treballant perquè la zona es contemple com urbanitzable en el nou planejament urbà” que s'està desenvolupant en aquests moments. De fet i segons les últimes notícies, la tramitació de l'expedient està complint els seus últims terminis i és possible que abans de final d'any veja la llum l'aprovació definitiva. “Seria una llàstima fer-li tombar l'habitatge a aquest veí si d'ací a no res podria ser urbanitzable”, va assegurar l'edil. Malgrat això, també va reconèixer que el propietari “ha comès una il·legalitat” i per això ha de ser penalitzat. En qualsevol cas, López va assenyalar que l'habitatge objecte de la sentència “no entorpeix cap pas, ni afecta a cap infraestructura” pel que la solució al conflicte serà en principi més senzilla. Cal recordar que aquesta és la primera sentència urbanística pel penal que haurà d'acatar un ciutadà de Benicarló, però no el primer habitatge que s'enderroca en la ciutat a conseqüència d'un

expedient sancionador emès pel consistori per construir en zona no urbanitzable. De fet, des que va entrar en vigor l'actual LUV, el consistori ha endurit la vigilància en les zones rurals per a evitar que continuaren incomplint-se les lleis i ordenances. La zona de Surrach, situada en la part nord del terme municipal de Benicarló no és l'única on s'ha construït sense ordre. L'edil d'Urbanisme, Pedro López, va recordar que “el mal s'ha fet per tot el terme municipal de Benicarló”. Les partides del Collet, Carrasca, Riu i Surrach, són les zones en les quals més infraccions s'han detectat. En l'actualitat, el consistori té oberts més de cent expedients sancionadors per motius com aquest. En la major part dels casos, l'expedient sancionador s'ha iniciat gràcies als serveis tècnics del consistori, encarregats de revisar la situació en que es troben els habitatges de la zona rural.

Activitats de les joventuts socialistes de Benicarló

text JSB

Durant l'últim mes, joventuts socialistes de Benicarló, després de la jornada de formació, han participat en diverses iniciatives i activitats.

1r Lloc, el dia 17 d'Abril es va fer una entrega de llibres a l'associació AFARE de Benicarló, en motiu del dia de Sant Jordi, els quals van ser recollits per donacions dels ciutadans de Benicarló en les passades festes nadalenques.

2n El cap de setmana del 4 al 6 de maig va tindre lloc el congrés nacional de joves socialistes a la localitat Alacantina d'Alfas Del Pi. On es va exposar l'informe de gestió de la passada executiva i a continuació es va votar el nou secretari general, on va ser elegit amb un 98% dels vots el jove Jose Muñoz Lladró. Ja elegit com a nou secretari general de joves socialistes, va portar a terme canviar la gestió del País Valencià, donant pas a les Comarques, en lloc d'una distribució provincial com fins a les hores. Esta nova gestió, la

qual els representans de Benicarló votaren a favor, dona una major importàcia a les localitats del nord de Castelló, podent-se organitzar les agrupacions de Benicarló, Càlig ;Vinaròs i Morella en 'PORTS - MAESTRAT".

LA GESTIÓ DE LA SALUT, ALS TITULARS DE LA SETMANA

text NATÀLIA SANZ

Des del 2008, l'ajuntament de Benicarló reclama que la Generalitat Valenciana es faça càrrec de la Residència de Discapacitats Psíquics profunds del Collet.

Des de la seua posada en marxa és el consistori l'encarregat de la seua gestió, malgrat que l'administració autonòmica va anunciar que l'assumiria. Així, en el 2009, el llavors conseller de Benestar Social, Juan Cotino, es va comprometre a assumir la gestió de la residència. Les negociacions han continuat durant aquests anys sense resultat i les arques municipals són les encarregades, any rere any, de sufragar els costos d'un servei que utilitzen usuaris de tota la província de Castelló. Així les coses, i atès que el traspàs de competències no s'ha fet efectiu malgrat la insistència municipal, l'alcalde Marcelino Domingo, va anunciar que ha sol·licitat una reunió amb el conseller Jorge Cabré. La seua intenció és "concretar postures sobre les negociacions que mantenim des del 2008 perquè El Collet passe a l'lvadis". L'Institut Valencià de la Discapacitat ja gestiona el Centre Ocupacional, instal·lat al costat de la residència. A més, l'alcalde també vol fer arribar al conseller altres prioritats del municipi en matèria de Benestar Social, com el desbloqueig de les obres del Centre Geriàtric o la posada en funcionament d'un programa d'estimulació precoç per a xiquets de 0 a 3 anys. Un altre dels punts a tractar serà

la creació del Punt de Trobada Familiar (PEF), un projecte que té com objectiu intervenir en els casos de ruptura del nucli familiar facilitant la trobada dels menors amb els seus progenitors quan les relacions resulten especialment conflictives.

Finalment, altra de les peticions que l'Ajuntament té previstes realitzar a la Generalitat és la reversió de la planta que ocupava l'antic Centre de Salut, en el carrer de Peníscola. La intenció de l'equip de govern és donar cabuda en aquest espai a les entitats socials que treballen en la ciutat i deixar de pagar alguns lloguers de locals que se sufraguen en l'actualitat per a donar cabuda a totes les entitats socials i culturals del municipi.

MOLINER DÓNA SUPORT ALS EMPRESARIS DEL MOBLE EN BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

El president de la Diputació de Castelló, Javier Moliner, s'ha reunit amb representants del sector de moble en la seu de l'Institut Tecnològic del moble, fusta, embalatge i afins AIDIMA, amb l'objectiu d'analitzar un dels sectors que amb més duresa ha patit la crisi en la província de Castelló.

Així, el president provincial ha proposat obrir línies de col·laboració amb aquest institut i els municipis de la província per a l'assessorament en matèria de restauració de mobles. "Hem intentat a través de AIDIMA cercar noves oportunitats i espais de negoci obrint un protocol que permeta la possibilitat que el sector del moble, pugui assessorar i treballar per a tots els ajuntaments de la província. Obrim la porta que tots aquells que han treballat en la fusta puguin seguir fent-lo en la nostra terra," ha explicat Moliner. A continuació, en una segona reunió, el president s'ha reunit amb representants del teixit empresarial de la comarca, en la qual han participat empreses del moble, venda de caravanes, fusteria metàl·lica, química, alimentació i vidre. L'objectiu ha estat conèixer millor les seues inquietuds i presentar-los les possibilitats que aportaran a emprenedors, les noves fonts d'inversió a través de l'Associació Comunitat Valenciana Business Angels Network.

La institució provincial ha arribat a un acord amb aquesta associació per a desenvolupar estratègies econòmiques conjuntes a través de la xarxa de centres CEDEXES de Castelló. Aquesta iniciativa persegueix captar inversions privades per a portar a terme projectes d'emprenedors. "Es tracta de posar els recursos del costat del talent, que nasquen nous projectes que lideren el futur econòmic de la província," ha matisat el president provincial. Javier Moliner també ha assenyalat que "hem de reinventar el teixit productiu, crear un nou model de cara al futur, sense renunciar a res del que ja hem fet, que ja té el seu pes i el seu espai. Hem de lluitar perquè els nostres sectors tradicionals puguin continuar anant endavant."

EDITORIAL

833

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Què depurem?

Realment, en aquest poble nostre no sabríem que depurar primer, si les aigües residuals amb eixa famosa depuradora que tenim pagada i repagada, però que no tenim, o la ineptitud dels nostres polítics que han fet, i fan, que no la tinguem encara. I ara només ens faltava, per acabar d'omplir el got de la nostra paciència, una guerra de papers entre Bloc i PP arran de l'aparició al DOGV del més passat, que se'ns ha denegat la llicència d'Impacte Ambiental. Segons l'alcalde, això no és cert i per desmentir-ho esgrimeix, una setmana després, una autorització datada en el 2010. Sorprenentment diu que l'administració autonòmica té aquestes coses, que si es publica quatre anys després... tampoc passa res. I això és normal per el nostre alcalde! O siga, que la pròpia conselleria no compleix amb els terminis preceptius i se salta a la torera la seua pròpia normativa i ens hem de quedar tan amples que, damunt, ho hauríem d'aplaudir?

Certament, la ineficàcia de la nostra administració autonòmica ja ratlla l'esperpent. Però la d'ací no els va massa lluny. Arran de la denúncia pública del BLOC, les trucades a corre-cuita a València per part dels popular benicarlandos han estat intenses. Fins i tot algun periodista es va quedar amb la notícia sense contestació perquè ací no li la van saber donar raó. I més tard, a bou passat, els populars benicarlandos, acaben lamentant-se dels titulars apareguts en premsa, que denunciaven que 'Benicarló inicia l'obra de l'Edar sense el permís ambiental'.

Però açò no acaba ací perquè, són els mateixos popular qui acaben donant la raó al Bloc, pel que fa a la construcció sense la llicència ambiental pertinent, quan ells mateixos afirmen que estan buscant finançament per a segellar l'abocador no controlat on va una part de l'EDAR en la parcel·la PID 1. I és que l'obtenció de la llicència ambiental està supeditada, descrivim literalment **“Condicionants per al desplegament del projecte: 5. L'ús de la reserva de sòl per a la instal·lació d'EDAR en la parcel·la PID 1 queda supeditat a l'informe del servici competent, per mitja d'una resolució complementària, després d'haver fet la clausura de l'abocador... . Fins al moment d'esta resolució complementària, queda autoritzat només l'ús en la parcel·la PID 2.”**

L'abocador no està clausurat per tant...

Ah, i per cert, les obres, igualment, estan aturades perquè la Generalitat no paga. Sobren més comentaris.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a tots els docents de l'ensenyament públic que, amb les circumstàncies ben difícils que és troben, tot i ser-ne molt pocs, sense por, i sent conseqüents amb les seues idees sobre la importància que té defensar un ensenyament públic i de qualitat, són capaços de fer vaga enfrontant-se a l'administració mesquina que tenim. Són pocs... però conseqüents.

Panissola 1: per l'energumen, o energúmens, que la passada setmana, i alguna altra més, es va dedicar a trencar els vidres dels cotxes. Sembla que hi ha una plaga de... , fiquen vostés l'adjectiu, que té com a deliri fer malbé allò que no és seu. A vore si alguna de tantes, de camí, se'ls hi escapa la mà i se'ls emporta alguna cosa més. I no li volem cap mal però... que trenquen allò que és seu si volen. De tota manera la policia ja es podria ficar les piles una mica que no ha estat només un sol cotxe.

Panissola 2: la mossegada d'un gos a un xiquet la passada setmana ací a Benicarló ha tornat a reobrir el debat sobre per quina raó molts animals domèstics van solts pel carrer i sense morrió. Aquest lamentable fet, no és que meresca una panissola per als amos irresponsables, mereix alguna cosa més contundent. Però no ens oblidem que això passa cada dia atés que cap autoritat fa res per fer acomplir l'ordenaça que té la nostra ciutat sobre aquests aspectes. Per tant la panissola és més que compartida perquè tan irresponsable és qui no la compleix com l'autoritat que té el deure de fer-la acomplir i no ho fa.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORADORS

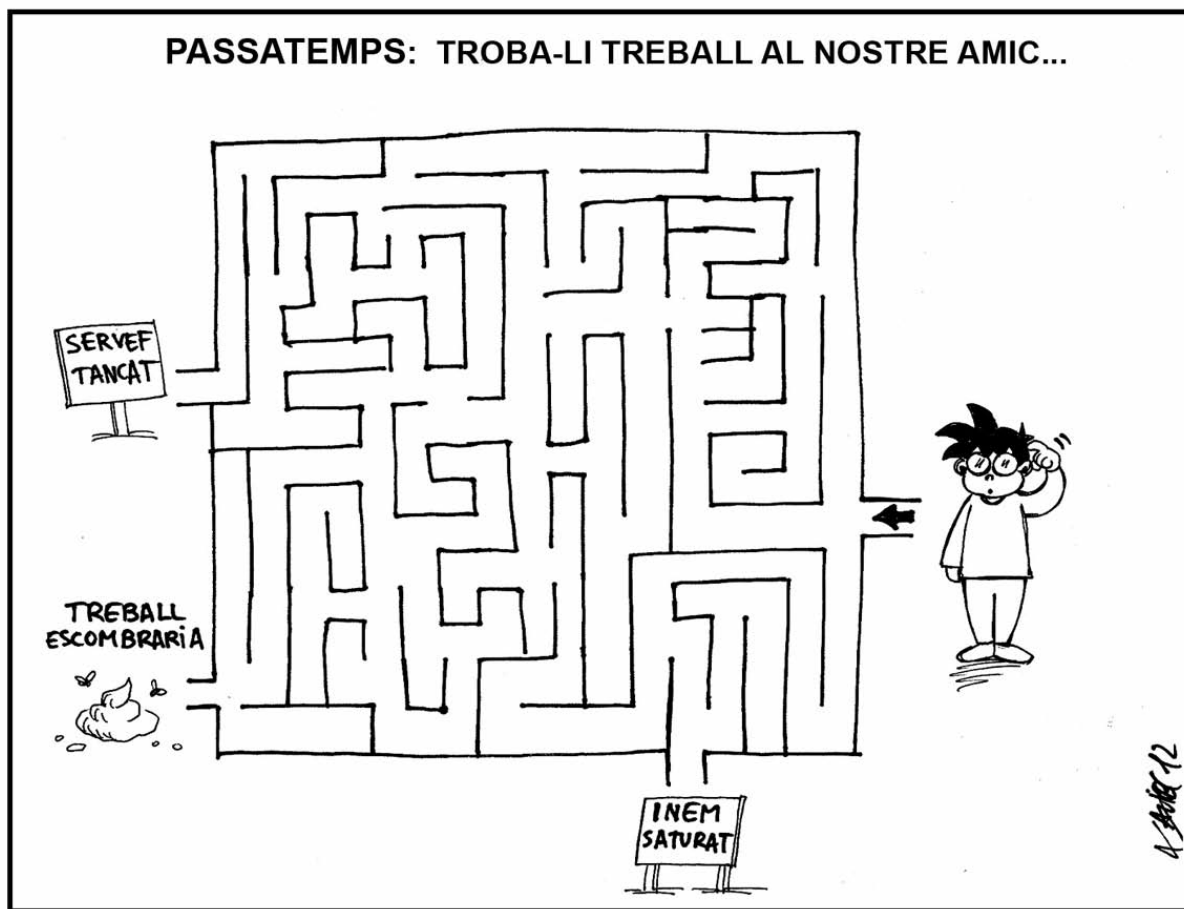
Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“Passatemp”

Dissabte 19
18.30 h Teatre.
La Escalera i l'Escola de Teatre l'Escenari
presenten
“El asesinato de Julio César”
de Gianni Rodari
(versió de Josi Ganzenmüller Roig).

Commemoració del XV Aniversari de l'Escenari.
Auditori. Entrada gratuïta.
Organitza: Escola de Teatre l'Escenari.

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Brètols

I no ens dol gens el qualificatiu perquè segurament ens hem quedat curts. I és que segons sembla per aquest poble circula una colla de brètols que li ha agafat gustet a això de carregar-se els vidres dels cotxes. I així fa uns dies un fum de cotxes, a trenc d'alba, van aparèixer amb els vidres d'algunes finestres fets miques. Està clar que a ells no

text LA COLLA DE TAFANERS

els tocarà gratar-se la butxaca. Però si amb tant de trencar, algú és deixa una ma, un dit... que no patisquen, que nosaltres no farem calendari ni els traurem ací.

Brètols (i 2)

Per cert, no sabem si són els mateixos brètols o no, però algú s'ho hauria de fer mirar això dels vidres trencats perquè, segons tenim entès, al carrer de Cabanes els trenquen, com a mínim, dos vegades per setmana. I per a més inri, fan un cotxe sí, un altre no. Allò de fer el cafre per fer el cafre. Simplement per fer mal. El dia de la Fira del Llibre la cosa es va escampar i els va tocar als de la plaça de sant Bartomeu. I la policia què? De vacances? Menys cotxe i més xafar el carrer a l'hora que es fan les maleses. A tots ens aniria millor. L'Ajuntament estalviaria gasolina i a ells els ajudaria a fer una mica de cama, que a alguns també els aniria bé. I de camí es deixarien veure una mica més, a vore si així canvia alguna cosa. És només una idea.

Perill soterrat

I tant de comptar vidres trencats, com si fos una plaga, algú va trencar les vidrieres que hi ha al terra a la plaça del Mercat, a sota de les arcades de Kuen-ka (quan de temps sense parlar d'ell, ja l'enyoràvem), davant del bar i de la tenda de roba. I és que menys mal que només es va trencar el vidre superior de dos de les vidrieres... que si es trenca complet ves-te'n tu a saber si el que ho va trencar no el troben allí enganxat o al soterrani on dóna. Ara veure'm quan de temps tarden en apanyar-lo. Esperaran que algú es quede enganxat?

En valencià

A l'agenda de l'Ajuntament tenim aquesta proposta per apuntar-se al voluntariat en valencià. No deixa de tindre gràcia l'errada ortogràfica, de

ve de la p gina anterior

la mescla d'idiomes. I és que en aquest país som tan bilingües que, de tant en tant... De tota manera a tots els llocs en passen com aquesta. Sense anar més lluny al personal de *La Veu*, i de vegades en portada. O la més clàssica, del traductor, amb el nostre inefable "Jaume Món". O com es converteix el català Artur Mas en tot un britànic "Arthur More", en un altre mitjà per culpa del Google traductor, diuen. Encara així estaria bé que ho corregiren... Si no és que es tracta d'una enginyosa ulladeta als que saben com van aquestes parelles lingüístiques: la gent va entenent-se entre encerts i espardenyies.

Retallades

Alguns tafaners van anar a València a acompanyar la banda de música en la seua actuació a l'auditori reina Sofia. Deixem-ho així. Entre els músics de la banda de Silla n'hi havia tres o quatre que duien la xapeta amb les tisores de prohibit retallar. I els van deixar entrar i tot. Segurament no els va vore el policia de l'entrada.

Pànic a l'auditori

Sona un timbre, ding-dong, ding-dong: Senyores i senyors, els preguem que ocupen les seues localitats. Allò va ser de vore. Hi havia qui baixava les escales de quatre en quatre; uns altres s'agarraven a qui tingueren al costat, segurs que el món estava a punt d'acabar-se; va haver qui es va treure el rosari i es va posar a resar. Uns altres es van orinar damunt en un atac d'incontinència provocat pel pànic. La majoria, ploraven. De sobte, una altra vegada ding-dong, ding-dong, però ara, *señoras y señores, les rogamos que ocupen sus localidades*. Buff, quin alleujament... Clar, amb la mania que tenen a la capital de dir les coses en llengua vernàcula, el personal no va entendre res i va

WOODS, S.; *Vuelta al hogar*. Ed. Harlequin.

(Informació per a la contraportada)

Quieres aprender a hablar en valenciano? Vols ajudar algú a parlar

Vols ser voluntari? Si parles en valencià, estàs d'enhorabona. Et reg

Vols ser aprenent? Et garantim que parlaràs en valencià amb fluïdes persona valencianoparlant et regalarà el seu temps per a xarrar amb tu

Vine i informa't sobre el **Voluntariat pel Valencià** a:

Oficina Municipal de Normalització Lingüística

passar el que va passar. Diglòssics de merda!

L'alcalde i l'oposició

També hi eren. L'ocasió s'ho valia. Marcelino acompanyat de la família i el seu amic Gellida i Xaro (o Charo?) amb el seu marit. Es veu que la nostra primera autoritat es va quedar a la *siudad de la lus i de lamor* per assistir al dia següent a la processó de la Mare de Déu dels Desemparats, la de veritat, no la que van dur-nos ací amb l'Amparitomòbil.

Llàstima

Tot allò fa llàstima. Quants diners gastats, quant de faraó que encara hi ha solt pel món. Quants diners deu valer tot allò de mantenir! I ni una rata. Dissabte de vesprada i no hi havia ni una rata passejant per allí. Sort encara dels músics i acompanyants de les bandes de Silla i Benicarló, perquè si no allò haguera fet temor. Una dada aclaridora. Al pàrquing de la planta baixa de tota aquesta *siudad de las siensias* i tot això hi havia sis cotxes i al de la primera planta, vuit. No és menester dir res més. *No hase falta desir nada más*.

Al nord també s'erren

Un tafaner que anava escoltant la ràdio mentre conduïa va estar a punt d'aturar-se a la cantonada de la carretera i cridar els de Catalunya Ràdio per dir-los quatre coses. I és que, segons sembla, el cantant valencià Pau Alabajos, feia una gira

per les terres valencianes del nord i tant el presentador de la notícia com després, a les notícies, el presentaven com Pau Alabajos, amb j castellana. A vore, no és que el tafaner s'haja tornat boig, el problema era que els de l'emissora s'entestaven en dir el seu nom amb versió castellana "Alabajo, como si fuera de abajo". I no va ser una vegada que ho van dir, prou més! I és que, per molta Catalunya Ràdio que fos, el nom es pronuncia com cal... sense castellanitzar-lo! Amb jota, però no aragonesa!

Diferències

Un tafaner que se n'anava a fer bicicleta el dia de Sant Gregori, mentre esperava els amics al bar va llegir les següents notícies al diari *Mediterráneo* (el diari era del dia 8): "Vinaròs baraja ubicar un hotel en el puerto tras la oferta de una firma", i a la plana del costat: "Benicarló busca damas para las fiestas de agosto". Com més amunt hem escrit: *no hase falta desir nada más...* O sí? Ací al port ja veieu què tenim, però posem anuncis de contactes per trobar "damas" i ens avorrim després en unes festes que tenen més caspa que els muscles de *Los bingueros*.

Solidaris

Els tafaners, tot i que siga en l'anima, la nostra plana ha de sortir, sí o sí, atés que el contrari significaria que qui mana estaria tranquil, i això no podria ser, no podem més que solidaritzar-nos

ve de la p gina anterior

amb els mestres i professors de l'ensenyament públic, als dels privats que els bombin (a eixos això de les retallades no els afecta, tenen la butxaca grossa amb els diners públics), per la valentia que demostren fent vaga per l'ensenyament públic, en unes circumstàncies tant adverses de pressió PoPular. És clar que a la nostra conselleria això li surt rendible, fica els pares en la seua

contra i damunt guanya diners... per a tapar el forat de Bankia (que ja ne parlarem). Certament, en aquest país a la gent això sembla agradar-los. Com vulgarment es diu, damunt de puta a pagar el veure (amb perdó). I així ens va. Quan hauríem d'estar tots al carrer pegant garrotades a la classe política i portant-los a tots... a la Bastilla! Increïble!

El xixo policia

Què deu fer el pobre animal a la porta del registre de l'Ajuntament? Igual per estalviar, quan no està de

guàrdia li toca fer hores compulsant documents dels ciutadans. Si ho recordeu, aquest gos és l'encarregat de descobrir amb l'olfacte els estupefaents que algú puga dur amagats quan els municipals fan un registre. Potser s'ha detectat consum de substàncies il·legals entre els funcionaris de la casa gran... Ho deuen necessitar! O és que la senyora de blau l'havia tret a passejar i, com diu que fan els funcionaris, aprofitava l'hora del cafè per fer unes gestions? Mireu-lo, que bon xiquet, no cal ni amarrar-lo.

Dimecres 23

19.00 h Inauguraci de l'exposici "Mosseris i'ns lits",
de Julian Zambrean (fins al 3 de juny)

Mucbe. Organitza: Regidoria de Cultura.

UN REPTE PERSONAL

text i foto PENYA SETRILL

Aquesta era la segona vegada que es feia: pujar des de Benicarló a Morella, en un dia. L'any passat, aquesta iniciativa, que parteix de membres de la Penya Setrill, ja es va fer, i aquest any es repeteix junt amb la col·laboració del Centre Excursionista Xiruca.

El passat dissabte dia 12 de maig, els termòmetres van estar molt alts, però això no va impedir que una trentena de persones, a les 5 :30h del matí, estiguérem a la plaça de l'església de Sant Bartomeu, disposats a fer 65 km. caminant.

El plantejament de la ruta és intentar anar més o menys en un grup compacte, a un ritme prèviament pautat, i que suposa fer reagrupaments molt sovint. Fins a Xert, no va hi haver cap problema.... Allí estàvem a les 11:20h del matí, però va ser a

partir del Mas del Rei, on van arribar les vulgarment dites, a l'argot dels esportives, "pàjares".... Realment els cops de calor feien caure a la gent com a pardalets. A partir de les tres de la vesprada, el temps va canviar... les rogatives de vegades fan efecte!!!! I podem estar agraïts a eixos núvols que van fer, que els "cabuts" caminants, s'anaren recuperant poc a poc, i es va poder continuar la marxa muntanyenca.

Ja que dir que amb una bona mentalitat de grup, i un estimat personal de recolzament, vam poder acabar tots l'objectiu que ens havíem proposat, i a les 20:15h estàvem tots a Morella, cansats però molt contents.

Com que açò no s'acaba ací, ja estem preparant una altra marxa, que des del nostre poble, sortirà per conèixer llocs i descobrir paisatges del nostre entorn, que molts d'ells només es poden veure caminant.

PERVERSA CRISI

La crisi econòmica que ens tenalla –fruit dels mercats depredadors i dels polítics titelles- està ensorrant no només l'incipient benestar material de la població, sinó la pau social i l'equilibri psicològic dels ciutadans. La dimensió individual es viu tràgicament i cada dia amb suïcidis de treballadors acomiadats i d'empresaris arruïnats, que els *media* s'encarreguen de divulgar; mentre que, sociològicament, se salda amb estadístiques esfereïdores que –segons la Fundació Pfizer- confirma que el 44% de la població apareix estressada i tensionada, a causa de la situació.

Heus ací la perversitat d'una crisi que imposa unes mesures de tal manera inhumanes, que està condemnant a la ciutadania a un retrocés històric sense precedents. I amb la complicitat culpable d'una classe política desnortada.

La perllongació de l'avinguda de les Corts Valencianes s'ha convertit en un circuit de curses de motos i una autopista per als conductors temeraris que no respecten res: ni la limitació de velocitat ni els passos de peatons que hi ha.

A això cal afegir la rotonda del camí Peníscola amb un parell de palmeres mal girbades i tot de terra al mig. Pensa l'ajuntament deixar-ho així de desastrat, tot i que s'apropa l'estiu i allò serà una via de trànsit concorregut ple de turistes?

Així Benicarló donarà la imatge de poble arreu, per la desídia d'un ajuntament que no se'n cuida de res. Encara com estem *"en buenas manos"*, que resava la propaganda de les eleccions.

Marc Antoni Adell

DE ROTONDES I ALTRES INVENTS

Senyora Garcia:

Això és el que veig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Dediquen el tema de la setmana, veig, a les misèries de l'atur i les seues conseqüències. No cal ser un sociòleg eminent per adonar-se que vivim instal·lats en un drama que encara està en l'inici del primer acte; s'acabaran les ajudes de l'estat i, sense remei, la gent es llençarà al carrer.

Esgarrifem les dades de l'atur a Benicarló, es parla de prop de 2800 persones en edat de treballar que no ho poden fer; si descomptem xiquets, pensionistes i jubilats comprovem la magnitud de la tragèdia. I tot aquella gent, la més desemparada, que no consta enlloc perquè no té cap paper per constar enlloc. Convindria però abans de començar a prendre cap iniciativa –política, popular- estudiar bé quines han estat les causes que ens han dut ací i comprovar si encara hi persistim en l'error. Quan un metge vol curar un malalt primer fa un diagnòstic i després, en funció de l'exploració, aplica unes medecines o altres. Si la simptomatologia es presenta en forma de febre alta no n'hi haurà prou amb paracetamol, sinó que caldrà esbrinar d'on ve aquesta pujada de temperatura i després procedir (n'hi haurà prou amb unes píndoles o si és el cas convindrà extirpar). Cal, per tant, analitzar qui i què ens han dut a aquesta situació que alguns opinadors de substància defineixen sense embuts com una III Guerra Mundial.

Les persones que menegen les coses, el cotarro, tenen noms i cognoms i és de justícia i de sentit comú que el primer que cal fer és treure-les de circulació. Aquells que militen en partits que han tolerat gent corrupta a les seues files, aquells que han gastat diners de tots en obres que no tenen substància (aves diversos, ciutats de les arts, autopistes que no són utilitzades, aeroports que no valen per res...), aquells que cobren més diners del que es pot considerar

decent per governar una família, aquells que se n'aprofiten de la globalització per explotar treballadors, aquells que cobren més d'una pensió per exemple... tots aquests, tots, fora de circulació. Tots. Tots deslegitimats i per llei inhabilitats per a qualsevol càrrec públic. I que torne els diners qui s'haja enriquit indecentment. Si s'aconsegueix això, ja tindrem molt de camí fet. Ja haurem matat els microbis, els virus o el que siga. Aconseguida aquesta primera fase, es comprovarà que el malalt continua dèbil i serà faena de dies, mesos, anys... aconseguir que recobre la vitalitat que tenia o si més no que pugui viure d'una manera digna.

El problema però està –i ho sabem tots- a arribar que els virus, els microbis o el que siga deixen d'actuar. És molt difícil. Ho tenen tot al seu favor aquesta gent. Uns mitjans de comunicació captius pels deutes, uns polítics captius pels deutes, una banca amb els mitjans de comunicació captius pels deutes i una banca amb uns polítics captius pels deutes. Sóc pessimista, ja ho sap vosté, però no ens podem quedar a casa esperant que vinguen a treure'ns-hi. Als que no som virus ni microbis –en som?, no ho sóc?- ens ho posaran tan complicat com sabran –molt- i ens voldran fer creure que la culpa és nostra, ens desuniran i així el més segur és que guanyaran. Hem de canviar el sistema? No ho sé, però si més no hem de canviar les persones que han dut aquest sistema a la ruïna

global. Fem-los saber que no els volem, fem-los fora a base de desemmascarar-los, de dir a tots qui són i que ens fan i que ens donen l'oportunitat de votar-ne un altres, més nets, més polits, més honorats. Vaja, senyora Garcia, igual me n'he passat. No sé si m'he explicat prou bé, és possible que no. No ho sé, no ho sé.

Segueixo amb el tema de la setmana. Oh, oh, què farem? Ens hem quedat sense dames per a festes. És, em pregunto, només una qüestió econòmica o és també una qüestió d'angoixa? M'han dit que hi ha xiquetes i mares de xiquetes que han estat dames que a causa de l'encotillament d'una cosa que anomenen protocol es passen les festes estressades. Igual també és un bon moment per canviar algun plantejament. Què necessitem per xalar-nos-en? Cal que els bous, per exemple, siguen de les millors ramaderies? Cal que vinguen grans orquestres i conjunts per passar-ho bé? La imaginació al poder, senyora Garcia. Per exemple, fa dues setmanes el jovent benicarló es va dedicar a fer una cosa que en deien els autos locos o no sé què; això, per què no ho fan a festes? Bé, deixem-ho córrer, que prou i massa fa aquesta gent de la comissió.

I avui ja n'hi ha prou, trobo que fins i tot me n'he passat. Sí, sí que m'he llegit tota La Veu, però amb el tema de la setmana ja ha vist vosté que n'hi havia prou.

Presentada la prova del campionat d'Espanya de Motocròs

text i foto VICENT FERRER

En el saló de sessions de l'Ajuntament de Benicarló es va presentar la prova que puntua per al Campionat d'Espanya de Motocròs, que es disputarà aquest cap de setmana en el Circuit Municipal, en la qual s'espera participen 140 pilots en les tres categories que es correran.

A l'acte va assistir el regidor d'Esports, Joaquín Pérez Olló, al que acompanyava el tècnic municipal Walter Zorrilla, el president del Moto Club Benicarló, David Batalla, el director esportiu Baldomero Ros i el pilot benicarlando Juan Manuel Pellicer.

Aquesta serà la segona prova de l'any, després de la disputada a Pontevedra, i el club, per a animar els més menuts, ha repartit invitacions en tots els centres escolars de la ciutat. Així, com que fins als 14 anys l'entrada serà lliure i la resta 10 euros, la meitat amb una invitació, es pretén que haja gran ambient en el circuit permanent de la ciutat.

Per a la vesprada de dissabte estan previstes les verificacions per als inscrits, tant administratives com tècniques amb el briefing obligatori a partir de les 20,30 hores.

El diumenge de matí a les 8,30 començaren els entrenaments, on els pilots no classificats seran reserves i, a partir de les 10,15, la primera de les sis mànegues previstes, dues per categoria: MX Promeses, MX Aleví i MXSub18-MX125 2T.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
 Libreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
 C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
 12580-Benicarló

Exposici de fotografia

**"L'aigua,
 font de vida i bellesa",**
 de Josep Melero
 (fins al 10 de juny).

Edifici Gòtic.
 Organitza: Regidoria de Cultura.

ENTRE ELS MILLORS

text i foto CNB

Júlia Barrachina convocada a València com una de les millors promeses Alevins. En el Control Provincial IX a Castelló Nerea Sorando va aconseguir la victòria en els 200 m esquena amb una nova mínima nacional que li dona el bitllet per a Sevilla.

La nedadora Aleví Júlia Barrachina del Club Natació Benicarló va ser convocada el passat 5 i 6 de Maig per la Real Federació Valenciana de Natació com una de les 9 millors nedadores de la CC VV. Júlia va estar realitzant diverses proves mèdiques, antropomètriques i esportives en les instal·lacions del complex esportiu de La Petxina i la piscina de Benimamet en la ciutat de València, com part del control i seguiment d'aquesta jove promesa de la natació benicarlanda. Una experiència molt positiva i de prestigi per al Club Natació Benicarló.

I a Castelló es va nadar el IX Control Provincial en la Piscina Olímpica de la Salera on els nedadors i nedadores del CN Benicarló van millorar moltes de les marques en piscina de 50 metres.

En la categoria femenina destacar la impressionant carrera feta per Nerea Sorando que es va alçar amb la victòria en els 200 m esquena amb una nova mínima nacional junior i un crono de 2:34.85 que la classifica per a la seua participació en el pròxim Campionat d'Espanya a Sevilla, juntament amb la seua germana Irene, Joan Ferran i Carlos. Meritxell Sospedra va ser 2a en els 200 m esquena i va repetir la segona posició en els 400 m estils; Irene Sorando va ser 3a en els 200 papallona i 5a en els 100 m papallona; Lucía Piñana 4a en els 50 m lliures i 5a en els 100 lliures; Vanessa Bel va aconseguir la 3a posició en els 400 m estils i la 4a en els 100 m braça; Cristina García 4a en els 200 m braça i Marta Valdearcos 5a en els 200 m papallona.

En la categoria masculina destacar novament a Miguel Piñana molt exigent en l'aigua que va ser primer en els 50 m esquena amb un crono de 29.49, 1r en els 200 m esquena amb un crono de 2:21.92 i 3r en els 50 m braça; Carlos Fuente va aconseguir la victòria en els 100 m braça amb 2:43.66, 2n en els 100 m braça i 4t en els 50 m esquena; Joan Ferran Barrachina va ser primer en els 100 m lliures amb un crono de 55.78, 2n en els 400 m lliures amb nou rècord en el Club i 3r en els 100 m papallona; Adrián Adell va aconseguir la 4a posició en els 200 m papallona.

L'equip Infantil i Majors molt concentrat en aquesta ocasió, va millorar molts els millors registres històrics del Club Natació Benicarló i va estar compost per: Miguel Piñana, Carlos Fuente, Joan Ferran Barrachina, Marc Avila, Jordi Curto, Alberto Añó, Adrián Adell, David Valdearcos, José Julián Jaén, Meritxell Sospedra, Irene Sorando, Lucía Piñana, Nerea Sorando, Gisele Mateu, Ana García, Noemí Anta, Vanessa Bel, Cristina García, Claudia Barrachina, Marta Valdearcos, Carla Fresquet, Nicole Mateu i Anna Añó.

JA S'HA ACABAT LA TEMPORADA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Aquesta setmana, concretament el diumenge per la tarde, vaig reflexionar i pensar molt. Tot el que va durar el partit que jugàvem contra el potent equip del Canet (de Canet lo Roig, òbviament) m'ho vaig passar rumiant, rumiant i més rumiant. Si li he de dir la veritat, estimat i sofert lector, podríem dir que no em vaig assabentar de res del que passava al damunt del nostra terreny de joc. Ara que parlo d'això, voldria fer una inútil crida a algú que siga responsable de camp perquè allò que semblava un veritable camp de gespa artificial, està esdevenint una autèntica moqueta, on qualsevol dia les cremades per rascades seran el més normal per als que juguen a aquell camp. Es veu que no hi ha ningú que pentine el camp amb una maquineta que hi ha a una de les casetes. Serà que algú és més "DOPO" del que ens pensem? Com en aquest cas hagués dit el mestre Palanques "si lo sa". Segurament ara hauria d'explicar per què estava tan pensatiu i tan absort en les meues coses en lloc d'estar pendent d'un dels partits més intranscendents de la història del nostre club. Tot va començar quan em van vindre al pensament aquells equips que van passar pel camp del Camí la Mar, el famós "Educación y Descanso" que tan bones tardes de futbol ens van oferir. Tinc molt viu el record de la seua entrada. Després de passar per aquell túnel que començava al Camí la Mar on es concentraven les oficines del club a la dreta, les taquilles a l'esquerra i els estripadors d'entrades al final de l'angost passadís, s'accedia al camp. A la dreta els vestidors, entre un parell de tanques de filferro que feien de sortida natural fins al camp dels jugadors i àrbitres. Quins grans moment es van viure en aquestes tanques! Eren ideals per a mostrar la disconformitat dels aficionats amb l'actuació arbitral i/o amb el comportament del rival al terreny de joc. Uns anys després els vestidors van canviar d'ubicació i es van situar al darrere de la tribuna coberta. Mentre els meus ulls seguien amb la mirada perduda els jugadors del Canet, pensava que nosaltres

haviem jugat contra equips com ara el Nàstic, el Barça Atlètic, Castelló, Llevant, Vila-Real, Alcoyano, Girona, Lleida o Gandia. Tots en competició oficial! Fins i tot vam arribar a jugar un parell de vegades ... la copa del Generalísimo! També recordo partits amistosos contra grans equips, com el Saragossa o l'Ujpest Dozsa. Mentrestant, el C.D. Benicarló estava jugant un partit de lliga contra el Canet, a primera regional i sense cap opció d'accedir als llocs que ens haurien donat el dret de pujar a la regional preferent. Al camp estàvem els de sempre, aficionats que no volem deixar el nostre club perquè l'estimem, perquè pensem que és el que hem conegut i el que va fer que el futbol ens agradés. De sobte, Pitu, fill del meu amic Blai, va marcar el primer gol de la tarde en una magnífica jugada a la vora de l'àrea gran que, com va dir Vicent Ferrer, l'hagués pogut marcar Messi. El partit va continuar sense més incidents ni notícies a destacar però amb un clar domini local. En un punt concret de la primera part, en la primera aproximació a porta dels canetans (bé, això és un dir, perquè hi havia més gent del nostre poble que de Canet), Marcos Cano ens va marcar el gol de l'empat que, en passar el temps es convertiria en resultat definitiu. A la segona part el mateix jugador va marcar el que hagués segut el gol de la victòria per al seu equip, però que l'àrbitre va anular demostrant, una vegada més la seua incompetència per a dirigir partits. A conseqüència d'això, el jove jugador benicarlando, que ha assolit el títol de màxim goleador de la categoria, va veure la targeta roja directa per fer una metàfora de la personalitat de l'àrbitre, identificant-lo amb aquell animalet de quatre potes del qual ens posaven les orelles per a deixar patent la nostra ignorància. En fi, que entre unes coses i unes altres, el partit es va acabar i tots tan amics. La setmana que ve no hi ha partit perquè la lliga ja s'ha acabat, per això aquesta setmana no puc fer la subsecció dedicada al proper partit de lliga.

Pel que fa al futur del nostre club, no hi ha massa novetats. El proper dijous hi ha convocada una assemblea de socis per a tractar el tema de la fusió entre ambdós equips. El soci té l'última paraula. Jo ja diré la meua. Alguna cosa hi ha que no em fa el pes.

MATÈRIA GRIS

text REDACCIÓ

foto JESÚS MAESTRO

Divendres passat 11 de maig, el grup de rock benicarlando "Matèria gris" va oferir un concert en el cafè de l'arc. A més de la simpatia del baixista Leroy, cal destacar el debut de la cantant Melanie en substitució de Sara i la presència en l'escenari de tres guitarristes, ja que César es va unir als germans Brau.

100 anys d'història

text i foto ADOLFO SAURA

MARÍA DURÁ PÉREZ, va celebrar en un restaurant de la localitat, rodejada de tota la seua família i amics, aquesta gran efemèride. L'alcalde de la ciutat ja ha felicitat la centenària i, com anècdota, igual que va passar l'any passat, van quedar per a l'any que ve en el seu 101 aniversari.

Com és obvi, la família està molt contenta i agraïda per la celebració i les felicitacions rebudes

Troben una bomba de la Guerra Civil

text i foto NATÀLIA SANZ

Una bomba, presumiblement de la Guerra Civil, va aparèixer entre la ferralla que dimarts passat va descarregar en l'empresa Mirometal de Benicarló un jove. El propietari de l'empresa es va trobar amb l'artefacte ahir, mentre revisava el contingut de la descàrrega. Al veure la forma va tenir sospites i va cridar a la Guàrdia Civil, que es va personar en el lloc dels fets. Miroslav Tonchev, propietari de l'empresa, va assegurar que "és habitual que els clients vinguen i descarreguen el material" pel que "res semblava indicar que allí poguera haver un artefacte procedent de la Guerra Civil". És per això que Tronchev va donar part de forma immediata als agents de la Benemèrita, que van desplaçar a dues patrulles de la Guàrdia Civil i els Tedax. Aquests últims van ser els encarregats de fer-

lo explotar de forma controlada en la pedrera de El Puig de la Nau de Benicarló. L'aparició d'aquest tipus d'artefactes no és estranya en el Baix Maestrat, encara que si és insòlit que aparega barrejat en un camió de ferralla juntament amb altres restes. El nord de la província és limítrofa amb el front de la Batalla de l'Ebre i per la seua posició estratègica, sol custodiar bombes sense fer explotar procedents dels combats que es van lliurar en ella i fins i tot de bombardejos aeris. Testimonis de troballes similars són els pescadors, que en més d'una ocasió han 'pescat' entre les seues xarxes restes d'aquests tipus. El procediment en tots els casos és el mateix: després de donar part a la Guàrdia Civil, són els atificiers els encarregats de fer-los explotar de manera controlada per a evitar mals majors.